

Jeg har lagt mærke til, at Kostunica var i Oslo for at diskutere med den norske statsminister Jens Stoltenberg, og der var det meget klart, at Norge fører en høj profil i forhold til Kosovo. Et af de første steder, som Kostunica tager hen, er åbenbart Norge og Oslo, hvor han diskuterer de her ting med den norske statsminister. Norge har været meget tidligt ude med de her ting, og det er selvfølgelig interessant at se, at Norge igen i den her situation spiller en spændende og aktiv rolle, ligesom de gjorde i forhold til Mellemøstforhandlingerne tidligere.

I Dansk Folkeparti så vi også meget gerne, at den danske regering måske spillede en større rolle i nogle af de her ting. Der er da ikke nogen forhindringer for, at man kunne invitere nogle af konfliktens parter til København og tage nogle af de drøftelser, som Jens Stoltenberg helt åbenbart har med de parter.

Der er vel heller ikke noget til hinder for, at Danmark i øvrigt i andre udenrigspolitiske sager kunne spille en større rolle, måske en mere formidlende rolle, i forhold til de konflikter, der er her. Det håber jeg også, regeringen vil være indstillet på.

Jeg har bemærket, at Enhedslisten bl.a. er kommet med et beslutningsforslag i sidste samling, der går på nogle af de samme ting, som jeg har nævnt her.

Jeg skal afslutningsvis sige, at det ikke er vores tanke i Dansk Folkeparti, at vi vil fremsætte et forslag til vedtagelse under denne her debat. Vi mener, at situationen er inde i et vakuum i øjeblikket, hvor det er vigtigt at se på, hvordan den nye ledelse kommer til at håndtere situationen i området, og det må vi afvente, før vi kan tage endelig stilling til, hvordan vi skal agere fra dansk side.

Men der er altså en række ting, som jeg mener, regeringen bør komme mere ind på, end den har gjort indtil nu.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Der var meget af det, hr. Peter Skaarup var inde på, som jeg har lyst til at kommentere. Det skal jeg nok vente med til min ordførertale.

Men der var et enkelt punkt, som jeg synes var væsentligt. Det var noget af det seneste her, hvor Dansk Folkepartis repræsentant trækker Norges rolle og regering frem i den her sammenhæng.

Der er én ting, som vi i Danmark måske har gjort mere end Norge og for den sags skyld

også Sverige, nemlig været vedholdende og fastholdende, hvor Norge nok i højere grad har haft mediebevågenhed og fundet, at dér, hvor fokus var, skulle man være. Jeg er stolt over, at Danmark har fastholdt sit engagement også i Bosnien i stedet for at smutte derfra hen til det sted, hvor der nu var bevågenhed. Den fastholdenhed synes jeg tjener Danmark til ære.

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Skaarup, om ikke han synes, det er vigtigt, når vi laver de her indsats, at vi har modet og viljen til at fastholde den udvikling, der trods alt går i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg er da helt enig med hr. Ebbe Kalnæs fra CD i, at den vedholdenhed skal Danmark have, og den mener jeg også, vi i og for sig har i mange af de konflikter, som Danmark er engageret i og bliver involveret i. Men det skal jo ikke få os til samtidig at sige: Nå, men så gider vi ikke det andet.

Og hvis vi ruller tilbage og ser på, hvad Norge har gjort, så er det da i hvert fald ikke så voldsomt mange år siden, at Norge – faktisk ikke bare for et syns skyld, men i reel handling – var hjemsted for de her samtaler i forhold til Mellemøsten, hvor det lykkedes at opnå en fredsaftale, som nu godt nok er fortid, hvor der er nye problemstillinger i Mellemøsten, men det lykkedes trods alt med norsk base at opnå sådanne fredsaftaler.

Og der kunne man godt ønske sig, at Danmark som det forholdsvis neutrale land, vi er, som det forholdsvis tolerante land, vi er, der via udviklingsbistand og på forskellig vis engageres rundt omkring i verden, i højere grad også tog teten og sagde: O.k., her kan vi gøre en forskel. Tjetjenien kan jeg også nævne som et eksempel, hvor Danmark uden krudt og kugler kunne være hjemsted for nogle forhandlinger, der måske kunne føre til noget godt.

Lotte Bundsgaard (S):

I foråret var Forsvarsudvalget på besøg i Kosovo. Vi besøgte bl.a. den meget omtalte by Mitrovica. Byen, hvor floden Ibar løber igennem og danner den nye skillelinje mellem serberne og kosovoalbanerne.

Her så vi, hvordan vores soldater er med til at gøre en forskel. Vores soldater i KFOR-styrken er med til at sikre, at konflikten mellem serberne og kosovoalbanerne ikke blusser op igen.